

[Holm]

de ønsker fuldtidsbeskæftigelse og derfor oppebærer supplerende dagpenge.

Venstre finder ligeledes den anden store ændring, der er knyttet til vilkårene for dagpengeudbetaling i forbindelse med højtiderne, rimelig. I de senere år har ledighedstallene vist store stigninger ved højtiderne, et forhold, der ikke kan tilskrives de økonomiske konjunkturer. For at modvirke, at dagpenge-reglerne skal være årsag til længere afbrydelser i produktionen omkring jul, påske, Kristi himmelfartsdag, 1. maj og grundlovsdag, pålægges der arbejdsgiverne en dagpengeforpligtelse, der højst kan svare til 40 timers ledighed for den enkelte lønmodtager, når denne afskediges og genantages inden for visse snævre frister. Der sker hermed ingen ændring i feriereglerne, men der gives dagpengeret i ferieperioder, hvis der ikke er optjent feriepenge og årsagen hertil er ledighed eller sygdom.

Erhvervslivets udgifter afhænger således af, i hvilket omfang man indstiller produktionen. Ordningen behøver derfor ikke at føre til merudgifter for erhvervslivet. Ud fra samme hovedsigte bebudes der i bemærkningerne en skærpet praksis i forbindelse med arbejdsfordelingsordninger, som normalt kun vil kunne løbe i 13 uger.

Det fører for vidt at gå ind i alle de enkeltheder, der er lagt op til i lovforslaget og dets bemærkninger, men jeg skal nævne, at der sker en skærpelse af arbejdskravet, således at 26 ugers arbejdsperioden skal falde efter indmeldelse i den pågældende arbejdsløshedskasse, og at man ændrer karantænebestemmelserne fra 5 uger til 2 uger, bl. a. med det sigte, at man skal bruge dem lidt skærpet.

I bemærkningerne redegøres også for flere ændringer i den administrative procedure for at få hindret det, der måtte være utilsigtet brug. Nævnes skal også den omlægning, der sker af arbejdsgiverbidraget, hvori der ligger en administrativ forenkling, samtidig med at det giver en lettelse for de mindste arbejdsgivere.

Jeg vil gerne til slut understrege, at det er ikke arbejdsløshedsforsikringens opgave hverken at løse sociale opgaver eller støtte erhvervsmæssige interesser. Skal der fortsat i befolkningen være en forståelse for, at ledige, der står til rådighed for arbejdsmarkedet, skal kunne oppebære en rimelig erstatning

for den tabte arbejdsfortjeneste, er det nødvendigt, at vi sikrer, at der ikke sker en utilsigtet brug, og at vi begrænser loven til dens egentlige formål.

Grethe Fenger Møller (KF):

Fra konservativ side kan vi være enige med arbejdsministeren i hensigten med lovforslaget. Arbejdsministeren sagde ved fremsættelsen, at hovedformålet er at foretage en justering af forsikringssystemet, så det kommer til at svare bedre til de gældende forhold på arbejdsmarkedet. Der skal undgås en utilsigtet anvendelse af systemet og sikres hensigtsmæssige forhold for de personer, der rammes af arbejdsløshed, og der skal være et effektivt og et hensigtsmæssigt forsikringssystem.

Alt dette lyder jo mægtig godt. Det tyder på en realitetssans hos arbejdsministeren, som man kun kan glæde sig over. Hvis forsikringssystemet ikke er i overensstemmelse med de faktiske forhold på arbejdsmarkedet, er det naturligvis forsikringssystemet, der skal laves om eller reguleres, selv om man naturligvis ikke kan se væk fra den kendsgerning, at selve lovgivningen også er med til at sætte sit præg på arbejdsmarkedets forhold.

Lovforslaget indeholder mange forslag og indeholder også en stor mængde tekniske enkeltheder, som vi nøje må se på under behandlingen i arbejdsmarkedsudvalget. Jeg skal her ved førstebehandlingen koncentrere mig om de 3-4 hovedområder, som forslagene samler sig om.

Lad mig for det første nævne et punkt, som vi på det skarpeste må tage afstand fra. Det er forslaget om, at arbejdsløshedskasserne for at få statsanerkendelse skal have mindst 5.000 medlemmer mod nu 1.000 medlemmer. Dette forslag fremsættes oven i købet med den tyndeste tænkelige begrundelse, nemlig at den megen lovgivning, der skal administreres af arbejdsløshedskasserne, gør det nødvendigt, at kasserne er større. Selv efterlønnen, som også administreres af arbejdsløshedskasserne, føres frem som argument. Meget kan man beskyldte efterlønsordningen for, men at den nu også skal gøres til medskyldig ved kvælning af de små kasser, er dog for groft.

Arbejdsministerens falden på halen for de store kasser er et højst forunderligt skue.